

БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА
КРИКУНОВ Ігор Миколайович

Працює	Художній керівник Комунального театраль-но-концертного закладу культури «Циганський академічний музично-драматичний театр «Романс»
Громадянство	Громадянин України
Число, місяць і рік народження	24.06.1953
Місце народження	м. Таганрог, Ростовська обл.
Освіта	Середньо-спеціальна, Театральна студія Московського циганського театру «Ромэн», спеціальність «Актор театру і кіно», 1974
Науковий ступінь, вчене звання	Не має
Володіння мовами	Українська, російська, англійська зі словником
Нагороди, почесні звання	Заслужений артист України, 1996 Народний артист України, 2007
Прийняття присяги державного службовця	–
Ранг державного службовця	–
Загальний стаж роботи	45 р. 2 міс.
Стаж державної служби	–
Депутат ради	Не обирався

ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

1970 - 1971	Підсобний робітник, Таганрозький завод «Красний Гідропрес», м. Таганрог
1971 - 1981	артист II категорії; з 1977 артист I категорії, з 1981 артист вищої категорії, Московський державний циганський театр «Ромэн», м. Москва обл.
1982 - 1985	Артист балету, артист драми, Київський театр естради, м. Київ
1987 - 1996	Артист драми, з 1991 ведучий майстер сцени, Київський театр на Подолі, м. Київ
1996 - 2001	Директор, Державне комунальне театраль-но-концертне підприємство «Циганський музично-драматичний театр «Романс», м. Київ
2001	Президент фестивалю, Громадська організація «Національно-культурне об'єднання «АМАЛА», м. Київ
2001 - до цього часу	Директор, художній керівник-директор, художній керівник, Комунальний театраль-но-концертний заклад культури «Циганський академічний музично-драматичний театр «Романс», м. Київ
2003 - до цього часу	Художній керівник-директор Комунального театраль-но-концертного закладу культури «Циганський академічний музично-драматичний театр «Романс», м. Київ

Начальник відділу
кадрового забезпечення

М.Спічек

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Я, Крикунов Ігор Миколайович, засновник і незмінний керівник першого і єдиного в Україні професійного циганського театру, яких у світі всього чотири, маю сьогодні як найкраще презентувати свою особу на заміщення вакантної посади художнього керівника-директора Циганського академічного музично-драматичного театру «Романс», театру який майже 25 років жив, працював, боровся за перемоги і досягав значних успіхів в розвитку та збереженні самобутньої і унікальної циганської культури.

Але чомусь зараз відчуваю себе в образі героїні Нонни Мордюкової: «Стою я перед вами простая русская баба, мужем битая, попами пуганая, врагами стреляная – живучая»...

Все моє творче і громадське життя і є боротьба за досягнення мети: зберегти і примножити духовну скарбницю циганського народу, який є частиною багатонаціональної української родини. Нехай не самий освічений народ, не самий багатий, не самий успішний, але вірний своїм традиціям і землі, на якій жити і творити новим поколінням.

Так, за 25 років мій театр досяг багато. Але проблеми залишаються. І для мене справа честі зробити все, щоб і надалі втримати його «позиції» як центру циганської культури, як представника кращих її зразків, як представника нашої держави на різних міжнародних форумах, театру зі значним авторитетом та міжнародними зв'язками, організатором Міжнародного фестивалю циганської культури «Амала», який є престижною сценою для творчих колективів з різних регіонів. І мене лякає, що без постійного пошуку і звичної мені боротьби, можливе повернення стану циганської культури до початку 1990 років, коли десятки наспіх зібраних «циганських ансамблів», несли зі «сцен ресторанів та весільних шатрів» поспу під викрутаси ведмедів, все це до сих пір спотворює уявлення численної маси суспільства про унікальність, багатогранність та високу цінність мистецтва, яке бентежило і надихало не одне покоління світових класиків та інтелігенцію.

Працюючи над новими виставами, музичними, телевізійними проектами протягом багатьох років я і мій колектив намагаємось доводити суспільству та владі, що циганська етнічна спільнота з її численними проблемами, заслуговує поваги і толерантності, адже її унікальне, аутентичне мистецтво, що пропагує перш за все моральні людські цінності, є інструментом порозуміння, впливу на підвищення самосвідомості нації та її інтеграції в сучасний культурний, економічний та соціальний простір. Численні заходи за участю представників громадськості та влади, дипломатичних місій та творчої інтелігенції, телевізійні і радіо проекти з акторами театру, інформаційно-рекламні акції, співпраця з літераторами, художниками, науковцями, музейними працівниками, наслідком чого є викладення результатів в мас-медіа, на сторінках друкованих видань, аудіовізуальних носіях, все це підстави для ствердження того, що не дивлячись на досягнуті результати, нам потрібно ще докласти багато зусиль для унеможливлення занепаду багатогранного світу циганської культури, місце якої на рівні найкращих і найбагатших світових культур.

Зараз в моєму проекті 3 вистави, одну з яких вже бачили представники ЗМІ. Сподіваюсь, що мені вдасться їх реалізувати. А глядачам - побачити, зрозуміти і, можливо, змінити на краще ставлення суспільства до циган. Бо саме мова театру, якою я володію, дає можливість глядачу через пісню, музику, хореографію, звичні ритуали та характери героїв зрозуміти ментальність циганського народу. Мого народу. Серед якого панує одна з найголовніших традицій: ніколи не кривдити, не піддавати нарузі і не глузувати з тих людей, серед яких ми живемо. Я син цього народу. Я служу йому вірою і правдою. І в цьому мені допомагає театр. Мій театр. Моя родина.

«22» жовтня 2016 р.

Директорові Департаменту культури виконавчого
органу Київської міської Ради (КМДА)
п. ПОПОВІЙ Діані Олегівні.

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Я, Жежера Віталій Миколайович, театрознавець, член НСТД України, рекомендую кандидатуру Крикунова Ігоря Миколайовича на посаду директора-художнього керівника Київського академічного музично-драматичного циганського театру «Романс».

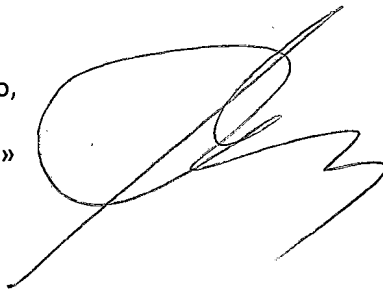
Знаю Ігоря Крикунова від 1982 року, відтоді, як він тільки переїхав до Києва й опинився в трупі Театру естради, де одразу дуже яскраво й переконливо зіграв головну роль у виставі «Зоря і смерть Пабло Неруди» за п'єсою Івана Драча (постановка Віталія Малахова). Згодом стежив за його творчим зростанням у Театрі на Подолі, де Крикунов створив низку пам'ятних сценічних образів (Висоцький – «Но я приду по ваши души!», Цар Ірод – «Вертеп» та інші). Згодом, коли в 1994 році Ігор Крикунов створив театр «Романс» і перейшов туди як директор і художній керівник, було навіть шкода, бо здавалося, що Київ тепер втратить унікального артиста. Дякувати Богові, цього не сталося: Ігор Миколайович не лише успішно опікується адміністративними справами очолюваного колективу та різноманітними фестивалями на його базі, і не лише сам ставить тут вистави як режисер, а й продовжує регулярно з'являтися на сцені як артист. Створений ним циганський театр «Романс» цілком своєрідне явище в столичному театральному просторі. Його понад двадцятирічна історія не була легкою, інколи здавалось, що колектив перебуває на грані зникнення. Однак насправді це були роки послідовного й неспішливого збирання творчих сил під керівництвом вдумливого лідера. Циганську тему Крикунов успішно знаходить в різнонаціональній літературі, зокрема в українській. Варто згадати хоча б, що в театр «Романс» інсценовано одну з поем Ліни Костенко, чим може похвалитися не кожен театр український. Протягом останніх кількох років «Романс» під орудою Крикунова демонструє ознаки творчої стабільності й досить розмаїту афішу. Цей колектив - чи не єдиний у Києві, який можна назвати народним театром у найвищому значенні цього слова. Він веселий і геть позбавлений показної академічності та снобізму. І столична публіка дуже цінує ці його якості.

В усьому сказаному вище про театр «Романс» є немала заслуга Ігоря Крикунова. Вважаю, що п.Крикунову Ігореві Миколайовичу притаманні ті риси сучасного керівника, лідера, завдяки яким Київський академічний циганський театр «Романс» і надалі успішно працюватиме задля розвитку столичного мистецького середовища.

Заслужений журналіст України,

лауреат премії НСТД України ім. Котляревського,

експерт театральної премії «Київська пектораль»

Жежера В.М.

Директору Департаменту
культури ВО КМР (КМДА)
Половій Д.О.
Малахова В.Ю.

Знаю Ігоря Миколайовича з того часу, коли він, провідний актор славетного московського єдиного на території тодішнього СРСР, переїхав з сім'єю до Києва і почав роботу у Київському Театрі Естради, який я мав щастя очолювати (1980 р).

З першого дня роботи у театрі Ігор, завдяки музичним, вокальним та акторським даним отримав головні ролі майже у всіх виставах Театру. Але, я не буду зараз писати про них. Досить побачити хоча б одну з його акторських робіт, або, навіть, лише почути один романс у його виконанні, щоб зрозуміти, що акторів такого потужного темпераменту, органіки, акторів, що повною мірою можуть претендувати на класичні амплуа «Герой», «Герой-коханець» або «Трагік» не так багато, не лише на київському акторському зірковому небосхилі, а і, взагалі, на сучасних унісексових підмостках.

Хочу сказати про якості характеру Ігоря Миколайовича, які особисто в мене завжди викликали захоплення. Це цілеспрямованість і працездатність у досягненні мети, відсутність зайвих амбіцій і «зірковості», людяність у стосунках та, найголовніше, соціальний світогляд, відчуття особистої відповідальності за долю Народу, Вітчизни, Світу.

Людину судять не за словами, а за реальними вчинками. Можливо ці слова здадуться Вам занадто пафосними, тоді кілька прикладів;

Першою великою акторською роботою Ігоря у Києві була Роль Хуана (що був втіленням чилійського народу) у виставі за п'єсою Івана Драча «Зоря і Смерть Пабло Неруди». Проблема полягала в тому, що актор, що працював на цієї роллю захворів, і для її осягнення було лише два тижні, а «московський» актор, практично, не володів українською. Прем'єра пройшла чудово, після вистави «Хуана» вітали Іван Драч та Іван Миколайчук. Вони говорили багато приємних слів, але Ігор, на жаль, нічого не розумів, бо українською знав лише текст п'єси. Сьогодні, він складає вірші і пише п'єси українською.

Щодо «зірковості». Коли Ігор Миколайович в же мав акторські регалії та був керівником Театру «Романс» він продовжував протягом довгого часу безкоштовно грати у виставах Театру на Подолі, розуміючи, що в багатьох з них глядачі «ходять на нього».

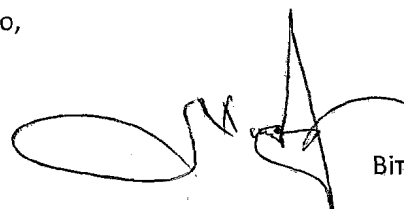
І останнє. З повною відповідальністю стверджую, що актор рівня Ігоря Крикунова був би окрасою будь якого театрального колективу або кіно-проекту, знаю, що він неодноразово відмовлявся від запрошень до участі у художніх проектах (в тому числі і міжнародних), що могли б принести йому популярність та фінансову забезпеченість. Відмовлявся на користь свого Театру, який, на відміну від багатьох театрів – комунальних підприємств, є справжнім осередком цигансько-української чи україно-циганської культури в Україні.

Думаю, лише з часом нащадки зможуть достойно оцінити роботу по створенню першого українського циганського театру «Романс» і внесок Крикунова і його сім'ї у розвиток багатонаціональної театральної культури України.

З повагою,

Лауреат національної премії ім. Тараса Шевченка,
Народний артист України,
Друг Крикунова

20.07.2016р.

Віталій Малахов.

04053 Київ, вул. Артема, 46
Тел.: (044) 486 2596, 486 1253, 486 2474. Факс: (044) 486 7629
Електронна пошта: irf@irf.kiev.ua
Internet: www.irf.kiev.ua
Рахунок: 26007200043006 АКБСітібанк (Україна), м. Київ
МФО 300584 ЗКПО 03358819

До конкурсної комісії
Департаменту культури ВО КМР (КМДА)
01004, м. Київ, бульв. Шевченка, 3

Шановні панове!

Міжнародний Фонд «Відродження» (МФВ, www.irf.ua) є благодійною установою, яка більше ніж 15 років прицільно надає допомогу неурядовим організаціям, які працюють у сфері недопущення дискримінації, сприяння доступу до рівних можливостей в освіті та медицині. Фонд підтримує ініціативи, спрямовані на розвиток культури і збереження історичної пам'яті ромського народу. В межах останнього тематичного пріоритету Міжнародний Фонд «Відродження» надав грантову підтримку Громадській організації «Амала» на реалізацію наступних проектів:

2015 рік - № 49617 «Сприяння у постановці вистави "Ром знає, де щастя шукає" на сцені ромського академічного театру "Романс"»; № 49660 «Сприяння у виданні книги поезій Рані Романі "Народе мій, до тебе я звертаюсь"»;

2016 рік - № 50603 «Сприяння в організації та проведенні «Днів ромського театру в Україні» (проект перебуває на стадії реалізації), який передбачає гастрольний благодійний тур трупи академічного музично-драматичного циганського театру «Романс» у 6-ти регіонах України.

Ці культурницькі ініціативи є важливим компонентом процесу інтеграції ромської національної меншини в українське суспільство. Вони сприяють як розвитку ромської культури, збереженні ідентичності, так і налагодженню міжкультурного діалогу в країні. Заходи, заплановані в межах проектів 2015 – театральні постановки, презентація виданої збірки поезій ромською мовою, відбувалися в стінах академічного музично-драматичного циганського театру «Романс», який має давно сформоване коло шанувальників і постійних глядачів.

Варто відмітити, що Ромська програмна ініціатива Міжнародного Фонду «Відродження» високо цінує співпрацю з Громадською організацією «Амала», яка працює під керівництвом Крикунова Ігоря Миколайовича, і, в цілому, позитивно оцінює вплив проектів, реалізованих у 2015 за підтримки Фонду.

З повагою,
Ольга Жмурко
Директор програмної ініціативи «Рома України»
Міжнародний Фонд «Відродження»
044 461 95 01
050 447 67 70
zhmurko@irf.kiev.ua

26. 07. 2016.

